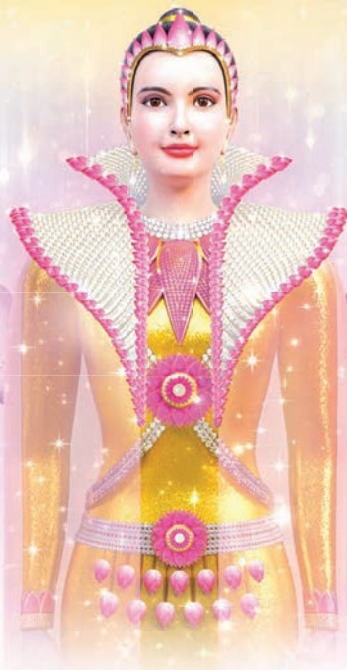


ทิพยสมบัตินางสิริมา

(สวรรค์ชั้นที่ ๕ นิมมานรดี)



ส่วนนางสิริมาผู้เป็นพระโสดาบัน เป็นพระอริยบุคคลแล้ว
เมื่อสิ้นชีวิตแล้วก็บังเกิดเป็นเทพธิดาในเทวโลก กำลังตรวจตราดู
ทิพยสมบัติของตนด้วยความเพลิดเพลินเจริญใจว่า สมบัติอันเป็น
ทิพย์นี้ได้มาด้วยบุญอันใดหนอ



เมื่อเทพธิดาใหม่ได้ตรวจที่มาของทิพยสมบัติก็พบว่า สมบัติเหล่านี้บังเกิดขึ้นได้เพราะเรามีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง เราได้สั่งสมบุญในบุญเขตของพระพุทธศาสนา จึงระลึกนึกถึงคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วเทพธิดาสิริมาก็ได้เห็นด้วยทิพยจักขุว่า ในขณะนี้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับยืนอยู่แวดล้อมไปด้วยเหล่าภิกษุสงฆ์และมหาชนจำนวนมาก ที่มาประชุมพร้อมกันใกล้ร่างของตนในอัฐภาพก่อน ซึ่งร่างนั้นได้ทอดวางอยู่เหมือนท่อนไม้ที่เขาทิ้งไว้ในป่า ยกให้ใครฟรีๆ ก็ไม่มีใครต้องการ

เทพธิดาสิริมาจึงลงมายังโลกมนุษย์พร้อมกับนางเทพอัปสรบริวาร ๕๐๐ ด้วยเทวรถอันเทียมด้วยม้า ๕๐๐ คัน ลงมาปรากฏกายต่อเบื้องพระพักตร์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าในขณะนั้น เมื่อลงจากเทวรถแล้วก็ถวายบังคมพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วยืนอยู่ส่วนข้างหนึ่ง งามสง่าสวยสดงดงามอย่างยิ่ง





ขณะนั้นพระวังคีสเถระ ซึ่งยืนอยู่ไม่ไกลจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านเป็นพระอรหันต์จึงเห็นเหล่านางเทพอัปสรนั้นด้วยทิพยจักขุ ได้กราบทูล พระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า “ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ข้าพระองค์ประสงค์ จะถามปัญหาเกี่ยวกับเทพธิดาพระเจ้าข้า”

“ดูก่อนวังคีสะ ตถาคตอนุญาตให้เธอถามปัญหาเกี่ยวกับเทพธิดานั้นได้”

พระวังคีสเถระถามว่า “ดูก่อน นางเทพธิดา เทวรถันเทียมด้วยม้า ทั้งหลายของเธอประดับประดาอย่างวิเศษอลังการแล้วเหาะไปในอากาศ มีกำลังมาก วิ่งได้เร็ว เธอมีเครื่องประดับอลังการ มีรัศมีสว่างรุ่งเรืองราวกับ ดวงไฟโชติช่วง เป็นที่น่าดู น่าเลื่อมใส เป็นผู้มีรูปกายสวยงามทุกส่วน

“ดูก่อนนางเทพธิดาผู้งามสง่า อาตมาขอถามเธอว่า เธอมาจาก สวรรค์ชั้นไหน จึงได้มาเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ไม่มีใครประเสริฐ ยิ่งกว่า”



เมื่อนางเทพธิดานั้นถูกพระเถระถามถึงที่มาของตนจึงตอบว่า “ดิฉันเป็นเทวดาชั้นนิมมานรดี เป็นเทวดาของสวรรค์ชั้นที่ ๕ เป็นสวรรค์ชั้นที่สามารถเนรมิตทิพยสมบัติต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยอำนาจบุญตามความปรารถนาของตน” คืออยากจะให้วิมานเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็สามารถเนรมิตได้เองเลยตามกำลังบุญของเจ้าของ

พระเถระได้ฟังถึงที่มาของนางแล้ว ประสงค์จะให้นางเทพธิดานั้นบอกถึงบุญที่เคยทำในภพก่อนจึงกล่าวว่า “เพราะบุญอะไรจึงทำให้เธอมีทิพยสมบัติอันยิ่งใหญ่ถึงปานนี้ อีกทั้งยังมีรัศมีกายที่รุ่งเรืองสว่างไสวไปทั่วทั้ง ๑๐ ทิศ

“ดูก่อนเทพธิดา เธอเป็นผู้มีเหล่าบริวารแวดล้อมมากมาย เธอมาจากที่ใดจึงได้ไปบังเกิดในเทวโลก มีศรัทธาในคำสอนของศาสดาองค์ใด จึงได้นำเอาคำสอนนั้นมาปฏิบัติตาม หากเธอเป็นสาวิกาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอเธอโปรดบอกอาตมาด้วยเถิด”



เทพธิดานั้นตอบว่า “ตอนเป็นมนุษย์ ดิฉันเกิดที่เมืองราชคฤห์ ที่ปกครองโดยพระเจ้าพิมพิสาร ดิฉันเป็นผู้เชี่ยวชาญชำนาญด้วยศิลปะ การฟ้อนรำขับร้อง จนทั้งหลายในกรุงราชคฤห์รู้จักดิฉันในนามว่า สิริมา เจ้าค่ะ

“พระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ประเสริฐสุด ผู้เป็นพระบรมศาสดาของ ดิฉัน พระองค์ได้ทรงแสดงอริยสัจ ๔ คือ ทุกข์ เหตุเกิดทุกข์ ความดับทุกข์ และหนทางถึงความดับทุกข์ เป็นทางตรง ทางเกษม ดิฉันได้ฟังอมตธรรม ที่เป็นคำสอนของพระตถาคตเจ้า ผู้ไม่มีผู้อื่นประเสริฐกว่า ดิฉันสำรวมอย่าง ดีในศีลทั้งหลาย ตั้งอยู่ในธรรมคือคำสอนอันพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดง แนะนำแล้ว

“ดิฉันรู้ธรรมที่ปราศจากกิเลสที่ปัจจัยปรุงแต่งไม่ได้ ซึ่งพระพุทธองค์ทรงแสดงแล้ว ดิฉันได้สัมผัสสมาธิจากความสงบในอัฐภาพนั้น เกิดความสงบจนกระทั่งดิฉันได้บรรลุมตรธรรมอันประเสริฐ พ้นจากความเป็นปุถุชน มีความเชื่อมั่นในพระรัตนตรัยอย่างเดียว บรรลุคุณวิเศษขั้นแรกเป็นพระโสดาบัน ไม่เกิดในทุกข์อีกต่อไป

“ที่ดิฉันมาที่นี่ก็เพื่อถวายบังคมพระพุทธองค์ ผู้ไม่มีผู้อื่นประเสริฐยิ่งกว่า และมานมัสการเหล่าภิกษุผู้ยินดีในกุศลธรรม เป็นผู้ที่น่าเลื่อมใส ดิฉันได้พบพระมหามุนีแล้วมีใจบังเหินอ้อมด้วยรสแห่งปิติ ขอถวายบังคมพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ทรงเป็นสารathiฝึกคนที่ควรฝึก เป็นผู้นำและทำประโยชน์แก่อุญลแกโลก”

ครั้นสิริมาเทพธิดาประกาศความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยแล้วก็ได้กระทำประทักษิณ คือเวียนรอบพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเหล่าภิกษุสงฆ์ แล้วก็กลับไปสู่เทวโลกดังเดิม เรื่องราวในส่วนขอพระอรรถกถาจารย์ก็จบด้วยประการฉะนี้